

Fjor. Der er ansat privat ca. 450 Postassistenter, hvoraf de ca. 100 her i København og 350 i Provinserne. Det er blevet oplyst, at disse Folk gennemsnitlig have en Løn af 380 Kr. aarlig o: ca. 37 Kr. om Maaneden, eller rettere sagt 1 Kr. og nogle og tyve Øre om Dagen. For denne Sum skulle disse Folk altsaa leve. Det er det, som bliver ydet dem i Løn, og med Hensyn til Avancement er det ogsaa saaledes, at de have overordentlig lang Tid at vente, inden de kunne komme frem. Det er blevet sagt her, at det gennemsnitlig var unge Mennesker, der vare ansatte; men dette er ikke Tilfældet. Af Provinspostassistenter have over 200 af de 350, altsaa langt over Halvdelen, været i over 5 Aar i Postvæsenets Tjeneste, og disse 200, som altsaa ere de ældste, have gennemsnitlig en Løn af 40—50 Kr. om Maaneden. Deres Arbejdstid er ikke under 8—9 Timer, og hvad deres Alder angaar, viser det sig, at af Provinspostassistenter ere ifølge Aar-bog for det danske Postvæsen 6 over 30 Aar, 99 mellem 25 og 30 og 74 mellem 22 og 25 Aar. Det er altsaa ikke pur unge Mennesker, og man vil ogsaa samtidig kunne indse, at det er aldeles umuligt for dem at begaa sig med den Løn, der gives dem, og at den Form, hvori den bliver givet, idet de nemlig ere privat ansatte, er saare lidet tiltalende. Ser man hen til, hvor længe disse Folk have været privat ansatte i Tjenesten, vil man se, hvor vanskelige deres Avancementsforhold ere, idet 34 af disse 350 Provinspostassistenter have staaet i Postvæsenets Tjeneste i 10—15 Aar, 54 i 8—10 Aar, 73 i 6—8 Aar og 30 i 5—6 Aar. De have altsaa en lang Tjenestetid bag sig, og dog have de kun 40—50 Kr. om Maaneden, en Sum, som i vore Dage er aldeles utilstrækkelig til at leve af. Man har dog Grund til at forlange, at naar Folk gøre et Arbejde i Statens Tjeneste og et ansvarsfuldt Stykke Arbejde, som disse Assisterter udføre, idet mange af dem udføre Ekspedienttjeneste paa en Maade, skulle de lønnes saaledes, at de kunne føde og klæde sig selv. Man vil let se, at det ikke er stort mere end til Klæderne de tjene, idet vore Postassistenter dog gerne skulle gaa nogenlunde ordentlig klædte. Derfor er det ganske naturligt, at der fra de privat ansatte Funktionærers Kredse

rejser sig Fordringer om en Ændring i Postlønningsloven, og det er derfor, jeg har tilladt mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister, om denne Lønningslov ikke snart fremkommer, fordi det staaer for mig saaledes, at de Forhold, der nu eksistere, ere saadanne, at de ikke bør bestaa længere end højst nødvendigt, at vi kort sagt ikke kunne være dem bekendt. Jeg vil endvidere henstille til det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, om der ikke kan træffes ekstraordinære Foranstaltninger til at jævne lidt paa de Forhold, jeg her har omtalt. Der er sket noget lignende i sin Tid, den Gang Jærnbandedriftsloven kom frem sidst og blev vedtagen her i Tinget. Der blev da stillet en Sum til Ministerens Disposition, som han kunde benytte til at lempe der, hvor Forholdene vare værst. Det vil naturligvis have sin Vanskelighed her, hvor det drejer sig om privat ansatte, at komme ind herpaa, men det forekommer mig alligevel, at den højtærede Minister vilde være i Stand til, naar han havde en saadan Sum, at forhøje Kontorholdsgodtgørelsen, saaledes at disse Forhold bleve mindre skandaløse, end de ere i Øjeblikket. Jeg vil derfor henstille til Udvalget at tage under Overvejelse, om det ikke var muligt at gøre noget i denne Henseende, da man jo næppe tør vente, at Postlønningsloven, selv om den kommer frem paa dette sene Stadium, kan bringes igennem i Aar. Samtidig vil jeg altsaa opfordre den højtærede Indenrigsminister til hurtigst muligt at fremkomme med dette Lovforslag, for at nogle af disse fuldt ud berettigede Klager kunde bringes til at forstumme.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Blem: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.